

Hồ Huế

Hồ là,, hò ơ... .. !!!

Trăng vàng gác Phú Văn Lâu,
Thoảng nghe trong gió mấy câu khoan hò.
Trên sông, lờ lững con đò,
Trải dài sóng nước, giọng o Hương Bình...
Hò... ơ...hò...! hò là hò... ơ...!

- Đường vô xứ Huế quanh quanh, (*)
Non xanh nước biếc như tranh họa đồ.
Thương em, anh cũng muốn vô,
Sợ truông nhà Hồ, sợ phá Tam Giang!
Hò... ơ...hò...! hò là hò... ơ...!

- Cố Đô, nay đã nát tan,
Anh ơi... qua phá Tam giang làm gì!...
Huế chừ... Huế chẳng còn chi,
Chỉ còn giọng hát sầu bi ngân dài...
Hò... ơi...hò...! hò là hò... ơ...!

(các hình ảnh về Huế, đều thật - (không phải minh họa)

Huế tang tóc, bởi vì ai!
Những mồ tập thể: Đá mài, Lãng cô! (**)
Biết bao sọ trắng! ... Hờ ớ...ơ...
Biết bao sọ trắng, xương khô!
Oan Hồn vương vất... nơi mô bây chừ...?
Hò... ơi...hò...! hò là hò... ơ...!

Chiều chiều, trước bến Văn lâu, (*)
Ai ngồi, ai câu... ai sầu, ai cảm!
Ai đâu ngờ... Hờ ớ...ơ... Ai đâu ngờ...
Huế có ngày thê thảm như ri!
Hò... ơi...hò...! hò là hò... ơ...!

**Học trò xứ Quảng ra thi, (*)
Thấy cô gái Huế, chân đi không đành!
- Đôi lời nhắn nhủ cùng anh,
Khi mô giặc Cộng tan tành hãy ra
Hò... ơi...hò...! hò là hò... ơ...!**

**Mậu Thân, bầy lũ yêu ma,
Làm tan nát Huế, xót xa dân tình!
Vẫn Hương Giang, vẫn Ngự Bình,
Nhưng không còn Huế chúng mình mô anh!
Hò... ơi...hò...! hò là hò... ơ...!**

Hò là... hò ơi... .. !!!

Trần Quốc Bảo *Richmond, Virginia*

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

(*) Trích lấy, ca dao Huế.

(**) Sau biến cố Mậu Thân 1968, dân chúng phát giác nhiều hố chôn xác tập thể tại các khu: Khe Đá mài, Lãng cô, Bãi dâu, triền núi Ngự .v.v...

www.vietnamvanhien.org